

Ksiądz Infułat Jerzy Bryła

Ksiądz Infułat Jerzy Bryła Honorowym Obywatelem Gminy Igołomia - Wawrzeńczyce

W dniu 25 czerwca 2013 r. Rada Gminy Igołomia - Wawrzeńczyce Uchwałą Nr Xxix/264/2013 nadała Księdzu Infułatowi Jerzemu Bryle tytuł "Honorowy Obywatel Gminy Igołomia - Wawrzeńczyce" jako najwyższe wyróżnienie i uznanie.

Wręczenia Aktu Nadania tytułu dokonali w dniu 1 września 2013 r. :

Józef Rysak - Wójt Gminy Igołomia-Wawrzeńczyce

Stefan Nawrot - Przewodniczący Rady Gminy Igołomia - Wawrzeńczyce

podczas IV Małopolskiego Święta Warzyw na lotnisku Aeroklubu Krakowskiego w Pobiedniku Wielkim.

W Akcie nadania tytułu czytamy:

"Z potrzeby utrwalenia w pamięci współczesnych i przyszłych pokoleń Osób Zasłużonych, ludzi związanych z Gminą Igołomia-Wawrzeńczyce oraz uznania Ich wybitnych osiągnięć i poczynąń, działań i przedsięwzięć dla Gminy Igołomia-Wawrzeńczyce, dla kraju i świata".

Odbierając to wyróżnienie Ksiądz Infułat powiedział "Przyjeżdżam tu zawsze z wielkim wzruszeniem. Tu spędziłem swoje dzieciństwo i moją młodość. Szczycę się, że stąd pochodzę i że właśnie tutaj zrodziło się moje powołanie".

Uzasadnienie nadania tytułu

W pracy, posłudze Księdza Infułata Jerzego Bryły najistotniejszą rzeczą jest troska o rozwój duchowy i religijny poszczególnych środowisk zawodowych oraz kształtowanie ich oblicza moralnego i zawodowego, zgodnego z duchem Nowej Ewangelizacji i wskazaniami społecznej nauki Kościoła przekazywanej w najprostszy sposób.

Ksiądz Infułat Jerzy Bryła mimo wielu obowiązków nie zapomina o swoich korzeniach skąd pochodzi, gdzie się wychował.

Mimo wielu obowiązków znajduje czas, aby swoją niezwykle skromną osobą zaszczyścić Gminę Igołomia-Wawrzeńczyce podczas uroczystości kościelnych a także świeckich organizowanych na terenie gminy min. w swoich rodzinnych Stręgorzycach a także podczas uroczystości Małopolskiego Święta Warzyw.

Dzieciństwo i młodość księdza Infułata w Stręgorzycach

Ze Stręgorzycami (gmina Igołomia - Wawrzeńczyce) związana jest niezwykła osobowość Ks. Infułata Jerzego Bryły. Rodzicami Ks. Infułata byli Franciszek i Alicja z Holczewskich. Pierwszą Komunię Św. przyjął w 1937 r. w kościele parafialnym w Wawrzeńcicach. Od trzeciej klasy uczęszczał do szkoły podstawowej w Stręgorzycach, gdzie jego ojciec Franciszek został kierownikiem szkoły. Szkoła nosiła imię rodziców Ks. Infułata: Alicji i Franciszka Bryłów. Ksiądz Infułat szkołę w Stręgorzycach ukończył w 1941 r. a prymicje miał w kościele parafialnym w Wawrzeńcicach.

Opatrzność Boża czuwała....

Uczniowie klas VI Szkoły Podstawowej w Wawrzeńcicach od listopada 2007 r. brali udział w programie edukacyjnym "Opowiem Ci o wolnej Polsce", realizowanym przez Centrum Edukacji Obywatelskiej, Instytut Pamięci Narodowej oraz Muzeum Powstania Warszawskiego współfinansowanym ze środków Unii Europejskiej. Celem programu było przybliżenie młodzieży wydarzeń związanych z najnowszą historią Polski, pokazane jak na przestrzeni 50 lat kształtowało się społeczeństwo obywatelskie. Podejmowane działania przyczynią się do kształtowania tożsamości młodych ludzi, wzmocnią ich więzi z miejscem urodzenia i zamieszkania, rozbudzą patriotyzm i obywatelską odpowiedzialność. Uczniowie przeprowadzili wywiad z Księdzem Infułatem Jerzym Bryłą oraz Panią Marią Derda-Bożek. Osoby te w latach 1939 - 1945 brały aktywny udział w życiu politycznym i społecznym, sprzeciwiając się istniejącemu systemowi władzy. Dzieląc się swoimi przeżyciami, doświadczeniami przybliżyli tamten wycinek historii.

Uczniowie odwiedzili księdza infułata Jerzego Bryłę i jego siostrę Marię na krakowskim Salwatorze w okresie Wielkiego Postu 2008 r. W przytulnym pokoju, pełnym obrazów, pamiątek, książek, na jednej ze ścian widnieje portret dwojga ludzi przedstawionych na tle dużego budynku, będącego szkołą. To Alicja i Franciszek Bryłowie, rodzice księdza infułata i pani Marii. Miejsce widniejące na obrazie to oddalona od centrum gminy Igołomia-Wawrzeńczyce mała szkoła w Stręgorzycach, w której przed wybuchem i w czasie II wojny światowej mieszkali i pracowali państwo Bryłowie, pan Franciszek był jej ówczesnym kierownikiem. Wycinek historii życia pani Alicji i jej męża przypadający na lata II wojny światowej, tym samym działalność szkoły w Stręgorzycach, zapisały się na dziesiątki lat w świadomości mieszkańców małej, podkrakowskiej miejscowości oraz historii całej gminy Igołomia-Wawrzeńczyce. Pragnienie usłyszenia wspomnień, relacji o tamtych dniach od najwierniejszych świadków, bo przecież dzieci państwa Bryłów, które w tamtej atmosferze dorastały, kształtowały swoją

osobowość było głównym celem wizyty na Salwatorze. Opowiadana historia była pasjonująca, wiarygodna, budząca podziw.

.....Alicja i Franciszek Bryłowie byli ludźmi, którzy bez względu na okoliczności byli wiernymi herbertowskiemu przykazaniu: Bądź wierny. Idź. Pomimo wybuchu wojny i zakazu pod groźbą kary śmierci nie zaprzestali być wiernymi swemu powołaniu do bycia nauczycielem i wychowawcą. Dzieci i młodzież mieli okazję kontynuować swoją tajną naukę. Komplet odbywały się ciągu dnia, w tej małej miejscowości wszyscy się znali, nikt na nikogo nie donosił. Opatrzność Boża czuwała... Któregoś dnia do drzwi Pana Franciszka Bryły zapukali Franciszek i Józef Bożkowie z prośbą o udostępnienie jednego pokoju, od strony podwórka, w celu powielenia i wydawania pisma "Wieś idzie", które miało być, jedną z form oporu, będąc tym samym utrwaleniem świadomości narodowej. Wszyscy mieli świadomość, że wykrycie tej działalności grozi śmiercią nie tylko redaktorom i wydawcom gazety, ale także całej rodzinie państwa Bryłów. Tak więc w szkole w Stręgoborzycach powstała tajna drukarnia. Wyposażenie redakcji stanowiły dwie maszyny do pisania, ręczny powielacz, matryce, papier powielaczowy, farba. Komunikaty frontowe początkowo pisane były w Glencu, tam nasłuch radiowy prowadził inż. Stefan Boligłowa. Później odbiornik radiowy przeniesiono do Stręgoborzyc, do domu pana Stanisława Migasa. Kontakt z redaktorem naczelnym utrzymywał Józef Bożek, dwa razy w tygodniu udawał się do Głowca po materiały redakcyjne. Teksty pisane były na maszynie, na ślepej kalce. Kalkę kładziono na lniany materiał i przejeżdżano twardym wałkiem. Gazetka ukazywała się dwa razy w tygodniu, poszczególne pisma miały od 6 do 10 stron. Rozprowadzaniem gazetki zajmowali się członkowie "Młodego Lasu" i "Zielonego Krzyża", wśród nich między innymi Marysia Bryła, córka Alicji i Franciszka. Pani Maria z rozrzewnieniem wspomina, jak raz niosła pismo do Wawrzeńczyk ukryte w butach... Ostatni numer pisma ukazał się 7 stycznia 1945 roku. Po likwidacji drukarni cały sprzęt wywieziono do Karwina i ukryto na strychu jednego z domostw. W czasie burzy piorun uderzył w ten dom i wszystko spłonęło... Aż trudno uwierzyć w to wszystko.

Autorzy projektu dziękują Księdzu Infułatowi Jerzemu Bryle, Pani Marii Derda-Bożek za świadectwo i wspomnienia, którymi tak życzliwie i przyjaźnie podzielili się. Dziękują za tę część historii, którą tworzyły osoby Im najbliższe - Rodzice, Alicja i Franciszek Bryłowie.

"Zacisze" w Stręgoborzycach

W niedzielę 11 listopada 2001 miała miejsce niecodzienna uroczystość nadania Szkole Podstawowej w Stręgoborzycach imienia jej dawnych nauczycieli Alicji i Franciszka Bryłów. Zbieżność dat uroczystości i święta Odzyskania Niepodległości nie była przypadkowa. Państwo Bryłowie pracowali w tej szkole przez 50 lat jako nauczyciele, ale także w czasie okupacji prowadzili tajne nauczanie i swoje mieszkanie udostępnili na siedzibę podziemnego pisma "Wieś idzie". Wtedy też szkoła zyskała pseudonim okupacyjny "Zacisze". Uroczystości nadania imienia szkole towarzyszyło odsłonięcie tablicy upamiętniającej zasłużonych Nauczycieli, tj. Alicję i Franciszka Bryłów, której dokonała córka - Pani Maria Bryła-Derda. Został również poświęcony sztandar dla szkoły, ufundowany przez syna patronów szkoły - ks. infułata Jerzego Bryłę. Proboszcz salwatorskiej parafii przywiózł także dla szkoły z Rzymu specjalne błogosławieństwo Ojca Świętego, a dla jedynego żyjącego członka podziemnej redakcji, Pana Józefa Bożka, dedykowany mu papieski medal wydany z okazji 23. rocznicy pontyfikatu Jana Pawła II. Wśród wielu znamienitych gości, którzy zaszczylili uroczystość swoją obecnością, byli małopolski kurator oświaty Jerzy Lackowski, przewodniczący Sejmiku Województwa Małopolskiego Bogusław Sonik, władze i radni gminy oraz bardzo licznie zgromadzeni mieszkańcy.

Biografia

Ksiądz Jerzy Franciszek Bryła urodził się 24 maja 1928 r. w Nowym Brzesku - polski ksiądz, protonotariusz apostolski.

Jest synem Franciszka i Alicji z domu Holaczewskiej, którzy w latach 1918-1939 byli nauczycielami w szkole podstawowej w Nowym Brzesku (w 2007 zostali patronami Nowobrzezkiego Miejsko-Gminnego Centrum Kultury i Promocji). Z Nowego Brzeska rodzina przeprowadziła się do Stręgoborzyc (gmina Igołomia-Wawrzeńczyce), gdzie w 1941 r. Jerzy Bryła ukończył szkołę podstawową. Później uczył się w IV Gimnazjum im. Henryka Sienkiewicza przy ul. Krupniczej 2 w Krakowie. W 1947 zdał maturę i wstąpił do krakowskiego Seminarium Duchownego. Studiował teologię na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. 29 czerwca 1952 przyjął święcenia kapłańskie z rąk arcybiskupa lwowskiego Eugeniusza Baziaka w Katedrze Wawelskiej.

W latach 1952-1957 był wikariuszem w Parafii św. Wawrzyńca Diakona Męczennika i św. Kazimierza Królewicza w Rajczy, a następnie przez rok w Parafii Opatrzności Bożej w Bielsku-Białej i katechetą w Liceum im. Adama Asnyka. W latach 1958-1969 był wikariuszem Parafii św. Floriana w Krakowie, gdzie po ks. Karolu Wojtyłę przejął też duszpasterstwo akademickie.

Od 1955 r. prowadzi działalność duszpasterską dla osób głuchoniemych. W 1960 ukończył pedagogikę specjalną w Państwowym Instytucie Pedagogiki Specjalnej w Warszawie i w Seminarium Duchownym w Krakowie rozpoczął wykłady przygotowujące kleryków do pracy z osobami głuchoniemymi, a w 1962 został mianowany Archidiecezjalnym Duszpasterzem Głuchych. Od 1968 jest też duszpasterzem środowisk twórczych w Krakowie.

W 1969 r. z polecenia kardynała Karola Wojtyły zorganizował pierwsze w Polsce Studium Katechetyczne, został też członkiem Archidiecezjalnej Komisji Liturgicznej, a w 1971 powołano go do Rady Wydziału Duszpasterstwa Kurii Metropolitalnej w

Krakowie. W październiku 1974 r. został wybrany do Zarządu Międzynarodowego Koła Ekumenicznego dla Duszpasterzy Głuchoniemych, a ks. kardynał Stefan Wyszyński mianował go stałym przedstawicielem duszpasterzy głuchych w Międzynarodowym Kole Ekumenicznym dla Duszpasterstwa Głuchych. Od 1975 pracował w Komisji Episkopatu Polski do spraw Katechizacji.

W latach 1975-2005 był proboszczem Prepozytury Najświętszego Salwatora na Zwierzyńcu i dziekanem Dekanatu Kraków-Salwator. Doprowadził do odnowienia zabytkowych kościołów Kościół św. Augustyna i św. Jana Chrzciciela, Najświętszego Salwatora oraz kaplicy św. Małgorzaty i św. Judyty, a także zabytkowej, drewnianej chaty grabarza. W wyniku jego starań w 1999 znacznie powiększona została powierzchnia Cmentarza Salwatorskiego oraz wybudowano nową kaplicę cmentarną - Kaplicę Wszystkich Świętych według projektu Witolda Cęckiewicza.

W 1977 został mianowany kuratorem klasztoru sióstr wizytek w Krakowie. Od 1980 jest kapłanem Bractwa Kurkowego w Krakowie. Od 1985 roku był sekretarzem Rady Kapłańskiej Archidiecezji Krakowskiej i członkiem Kolegium Konsultorów Archidiecezji Krakowskiej. W 1979 został honorowym kapłanem Ojca Świętego, w 1991 honorowym prałatem, a w 1997 protonotariuszem apostolskim.

W latach 1995-1996 wygłosił w "Radio Maryja" cykl prelekcji poświęconych problemom ludzi niesłyszących, a w 1998 opublikował książkę Głusi słyszą, przedstawiającą doświadczenia w pracy z głuchoniemymi. Sporo uwagi poświęcił także zagadnieniom teoretycznym, dydaktycznym i sposobom nauczania osób głuchych.

Dzięki jego staraniom od 1980 organizowane jest Krakowskie Triennale Rzeźby Religijnej. Pełni posługę jako duszpasterz środowisk artystycznych archidiecezji krakowskiej.

Order i wyróżnienia

Postanowieniem z 12 grudnia 2012 za wybitne zasługi w pracy duszpasterskiej na rzecz osób głuchoniemych i środowisk twórczych, za propagowanie idei ekumenizmu i pojednania został odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski przez prezydenta Bronisława Komorowskiego; uroczystość wręczenia odbyła się 24 marca 2013 r. w Teatrze im Juliusza Słowackiego w Krakowie podczas koncertu dedykowanemu księdzu Bryle.

W 2001 r. w uznaniu szczególnych zasług dla Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa Rada Miasta Krakowa przyznała mu Brązowy Medal Cracoviae Merenti numer 5. Wiosną 2005 r. został wyróżniony Medalem Świętego Brata Alberta, a 23 września 2005 medalem im. św. Norberta "Przyjaciel Ziemi Nowobrzezkiej" przyznawanym przez władze samorządowe Gminy Nowe Brzesko.

W 1992 został odznaczony Złotą Odznaką Honorową Polskiego Związku Głuchych, a w 2002 uhonorowany przez władze samorządowe Nowego Brzeska tytułem "Zasłużony dla Ziemi Nowobrzezkiej". W 1980 otrzymał nagrodę Srebrnego Kura Bractwa Kurkowego w Krakowie, w 1985 roku Złotą Honorową Odznakę Bractwa Kurkowego, zaś w 1995 r. honorowe członkostwo Bractwa Kurkowego, a w 2000 roku Krzyż Komandorski Zjednoczonych Bractw Kurkowych w Polsce i pierścień królewski Bractwa. W 2002 roku Zarząd Zjednoczonych Bractw Strzeleckich Europy przyznał mu najwyższe wyróżnienie - Krzyż św. Sebastiana.